

GRACE KELI DE AGUILAR GOMES (42)

CEO BELOFLORIPA
HAAR PASSIE IS: BRAZILIË

FILIP HUYSEGEMS, FOTOGRAFIE JONAS LAMPENS

“Je kunt op Brazilië verliefd worden, en elke dag op iets anders”

“Dikwijls zeg ik: ik heb geen beroep, want wat ik doe, voelt niet aan als werken. Belofloripa adviseert bedrijven die willen handeldrijven met Brazilië. ‘Internationalisatie is niet zomaar onze business, het is onze passie’, staat in grote letters achter mijn bureau. Elke dag kijk ik naar die slogan.

“Wij, Brazilianen, zijn erg trots op ons land. Elk jaar komt mijn moeder bij ons in België op bezoek, in haar handtas zit altijd de nationale vlag. Er zijn de ups en downs van de politiek en de economie, maar toch zijn we er allemaal zeker van dat er geen beter land bestaat. Je moet ons volkslied eens horen: een lange opsomming van mooie natuurbeelden, alsof Brazilië de enige plaats op aarde is die alles heeft meegekregen. Je kunt op Brazilië verliefd worden, en elke dag op iets anders.

“200 miljoen mensen wonen er, in 27 deelstaten. Vrijwel elke deelstaat heb ik ooit bezocht – deels dankzij mijn ouders, die vonden dat belangrijk. Er zijn grote groepen Japanners, Italianen, Polen, Duitsers en Afrikanen. Om die allemaal samen te houden is een stevig eenheidsgevoel nodig. In ons huis hangt een schilderij dat drie soortgelijke gestalten toont in wisselende tinten. Daarin vind ik symbolisch het gevoel terug dat de Brazilia-

nen delen: we zijn allemaal verschillend, en toch hetzelfde.

“Het zal niet verbazen dat een land met zo veel kleuren, smaken, schakeringen en klimaten uitzonderlijke mensen voortbrengt. Ik noem er maar een paar: de formule 1-piloot Ayrton Senna, de operacomponist Carlos Gomes, Oscar Niemeyer, de architect.”

Geen i zonder puntjes

“Eens per maand, en minstens om de twee maanden, ga ik naar Brazilië. Om me onder te dompelen in de cultuur en trends te spotten, want ik wil de smaak niet kwijtraken. Ik ga er ook voor projecten, en dat kan zowel een ruimtesatelliet als een interieurobject zijn. Zo is me eens gevraagd na te gaan of er een markt is voor een bepaalde designgieter. Ik heb dan een test gedaan: ik liep met die gieter rond in São Paulo, in elke hand één, om de reacties te peilen.

“Voor Belgische bedrijven is het niet altijd gemakkelijk er voet aan de grond te krijgen. Er zijn veel regels en er is een grote bureaucratie. Braziliaanse ambtenaren redeneren zo: de puntjes moeten op de i staan, anders is het geen i. In een bepaald opzicht dient dat de vooruitgang niet. Maar ik doe dat graag, mijn weg daarin zoeken en dingen gedaan krijgen. Stap ik in een

douanekantoor binnen, dan is dat voor mij als thuiskomen. Ik denk dat ik geboren ben om dit werk te doen.”

Rode Duivels

“Bij Brazilië denken mensen al gauw aan palmbomen, bikini’s en voetbal. Of ze zeggen: ‘Grace, voor jou is carnaval zeker hét toppunt.’ Maar ik doe nooit mee aan carnaval, al moet ik toegeven dat ik zot ben van voetbal. Maar ik wil ook wel eens andere dingen van mijn land in de kijker zetten. Ik ben afkomstig uit de deelstaat Minas Gerais. Mensen kennen Minas niet. Het landschap en de mentaliteit zijn er anders dan in Rio en São Paulo. Minas is economisch enorm aan het groeien. Zo is er een boemende helikopterindustrie, agribusiness en biotechnologie. Daarnaast biedt de staat veel natuurpracht, zoals het Inhotim-openluchtmuseum, waar ecologie en kunst samengaan.

“Passie stuwt mijn leven voort. Passie bracht me naar België: mijn echtgenoot is een Zwitserse Bruggeling. Ik woon hier sinds 2000, en ik ben intussen hard verliefd op België. Mijn huis is half Braziliaans, half Belgisch. Ik probeer het beste van beide werelden samen te brengen. Dan maak ik stoofvlees met Braziliaanse kruiden bijvoorbeeld. En mijn dochter is een heftige fan van de Rode Duivels.” ©

